

Miðvikudaginn 27. mars 1991.

Nr. 102/1990. **Vatnsleysustrandarhreppur**

(Skúli Pálsson hrl.)

gegn

Elínu Þ. Albertsdóttur og

Erni Pálssyni

(Páll Arnór Pálsson hrl.).

Gatnagerðargjald. Lögveð. Stjórnarskrá. Sératkvæði.

Dómur Hæstaréttar.

Mál þetta dæma hæstaréttardómararnir Guðrún Erlendsdóttir, Bjarni K. Bjarnason, Hjörtur Torfason, Hrafn Bragason og Þór Vilhjálmsson.

Áfrýjandi skaut máli þessu til Hæstaréttar með stefnu 12. mars 1990. Hann krefst þess, að stefndu verði dæmd til að greiða hreppnum 57.043 krónur með tilteknum vöxtum, þar með töldum hæstu lögleyfðu dráttarvöxtum eftir vaxtalögum nr. 25/1987, frá 1. október 1989 til greiðsludags. Þá krefst áfrýjandi málskostnaðar í héraði og fyrir Hæstarétti, sem beri dráttarvexti eftir vaxtalögum. Loks gerir hann kröfu um viðurkenningu lögveðsréttar í Hafnargötu 22, Vogum, Vatnsleysustrandarhreppi.

Stefndu krefjast staðfestingar hins áfrýjaða dóms og málskostnaðar hér fyrir dómi með dráttarvöxtum.

Málsatvik eru rakin í héraðsdómi.

Úrslit máls þessa ráðast af lögskýringu, sem er með sama hætti og lýst er í dómi Hæstaréttar í máli nr. 98/1990, sem upp var kveðinn fyrir í dag. Þess er þó að geta, að hús stefndu er við Hafnargötu, sem er þjóðvegur í þéttbýli, eins og kemur fram í nýnefndum dómi. Eins og þar segir, var áfrýjanda ekki skylt að halda kostnaði við þessa götu utan við uppgjör við aðrar framkvæmdir og biða framlags af vegafé til að greiða hann. Að þessu athuguðu og með tilvísun til forsendna dóms í máli nr. 98/1990 verður í máli þessu svofellt

D ó m s o r ð:

Stefndu, Elín Þ. Albertsdóttir og Örn Pálsson, greiði áfrýjanda, Vatnsleysustrandarhreppi, 57.043 krónur með dráttar-

vöxtum samkvæmt III. kafla vaxtalaga nr. 25/1987 frá 19. október 1989 til greiðsludags.

Málskostnaður í héraði og fyrir Hæstarétti fellur niður.

Viðurkenndur er lögveðsréttur áfrýjanda í fasteign stefndu, Hafnargötu 22, Vogum, Vatnsleysustrandarahreppi, til tryggingar 57.043 krónum með vöxtum eftir dómi þessum.

S é r a t k v æ ð i

Bjarna K. Bjarnasonar hæstaréttardómara.

Þegar það er virt, á hvern hátt áfrýjandi hefur lagt mál sitt fyrir dómstóla, og með hliðsjón af 3. gr., 5. gr., 2. mgr. 6. gr. og 4. gr. laga nr. 51/1974 um gatnagerðargjöld, sbr. 1. gr. laga nr. 31/1975, 10. gr. reglugerðar nr. 284/1985 um gatnagerðargjöld í Vatnsleysustrandarahreppi og að öðru leyti með vísan til forsendna hins áfrýjaða dóms tel ég, að staðfesta beri hann, en málskostnaður fyrir Hæstarétti eigi að falla niður.

S é r a t k v æ ð i

Hjartar Torfasonar hæstaréttardómara.

Viðhorf mín í máli þessu ráðast af lögskýringu, sem er með sama hætti og lýst er í sératkvæði í máli nr. 98/1990, þar sem dómur var upp kveðinn fyrr í dag. Með vísan til forsendna, sem þar greinir, og til atkvæðis meiri hluta dómenda í máli þessu er ég samþykkur niðurstöðu þeirra.

Dómur aukadómþings Gullbringusýslu 13. desember 1989.

I.

Mál þetta var tekið til dóms að loknum munnlegum málflutningi 23. nóvember sl.

Stefnandi er Vatnsleysustrandarahreppur, kt. 670269-2649, Vogum, Gullbringusýslu.

Stefndu eru Elín Þóra Albertsdóttir, kt. 301258-3809, Hafnargötu 22, Vogum, Vatnsleysustrandarahreppi, og Örn Pálsson, kt. 041240-3429, sama stað.

Dómkröfur stefnanda eru þær, að stefndu verði dæmd til að greiða stefnanda kr. 57.043 auk [nánar tiltekinna ársvaxta svo og málskostnað].

Stefnandi gerir þá kröfu, að viðurkenndur verði lögveðsréttur til trygg-

ingar dómkröfum í fasteigninni nr. 22 við Hafnargötu í Vogum, efri hæð, Vatnsleysustrandarhreppi, eign stefndu.

Af hálfu stefndu eru gerðar þær dómkröfur aðallega, að stefndu verði sýknuð af öllum kröfum stefnanda og að stefnanda verði gert að greiða stefndu fullan málskostnað með söluskatti.

Þess er jafnframt krafist, að málskostnaður beri dráttarvexti skv. 10. gr. laga nr. 25/1987 frá 15. degi til dómsuppsögu.

Til vara er þess krafist, að dómkröfur stefnanda verði lækkaðar verulega og að málskostnaður verði felldur niður.

II.

Málavextir eru þeir ... [sbr. dóm í málinu: Vatnsleysustrandarhreppur gegn Guðjóni Hannessyni, bls. 627-628 að framan] ... lauk þann 24. ágúst 1987.

Stefndu voru sendir tveir reikningar, dags. 15. júlí 1987, þar sem þau voru krafín um B-gatnagerðargjald, eins og hér segir: „Stærð hússins Hafnargötu 22 er 252 m³. Gjaldið að frádregnum 20% afslætti er alls kr. 57.043. Reikningarnir óskast greiddir fyrir 24. júlí nk. Álagning B-gjalds til innheimtu í Vogum er kr. 27.877.447. Áætlaður heildarkostnaður við gatnagerðina á verðlagi í júlí 1987 er alls kr. 31.211.026. Sé greitt á réttum tíma, er veittur 10% staðgreiðsluafsláttur.“

Í málinu liggur frammi ... [sbr. bls. 628-630 að framan] ... falli allur á stefnanda.

[III. og IV. kafli eru samhljóða sömu köflum í málinu: Vatnsleysustrandarhreppur gegn Svönu Einarsdóttur, bls. 646-650 að framan.]

D ó m s o r ð:

Stefndu, Elín Þ. Albertsdóttir og Örn Pálsson, skulu vera sýkn af öllum kröfum stefnanda, Vatnsleysustrandarhrepps.

Stefnandi greiði stefndu kr. 45.000 í málskostnað. Málskostnaður beri dráttarvexti skv. 10. gr. laga nr. 25/1987 frá 15. degi eftir dómsuppsögu.